

Informe d'activitats

Activitat:	Auditoria inicial d'accessibilitat
Lloc:	Gran Teatre del Liceu
Realitzat per:	Dolors Torrents i Juan Endara Rosales
Data:	22 d'octubre de 2014

1. Antecedents

La demanda es va rebre a Dincat a principis del mes d'octubre. Es va traslladar a l'àrea tècnica i es va concretar una primera visita pel dia 22 d'octubre de 2014 amb la Rosa Bassedas.

A aquesta reunió vam assistir la Dolors Torrents, membre de l'Observatori de Drets de Dincat i Juan Endara Rosales, de l'àrea tècnica de Dincat.

Vam sol·licitar amb anterioritat a la Rosa Bassedas que ens expliqués què era el que volien per tal de poder preparar-nos una mica.

Se'ns va dir que volien endegar una auditoria d'accessibilitat per determinar les dificultats d'accés al Liceu que es poden trobar determinats col·lectius, amb la fi de poder prendre mesures per superar les carències del teatre pel que fa a accessibilitat.

El dia 21 d'octubre vam tenir una reunió de coordinació entre les persones que aniríem a la visita. Vam fer un repàs sobre les nostres idees a propòsit de l'accessibilitat.

Vam aprofitar també per detectar situacions a les que prestar més atenció, tot pensant en la diversitat de les persones que engloba el col·lectiu de la discapacitat intel·lectual, les activitats que ofereix el Gran Teatre del Liceu, les característiques del la zona i els serveis relacionats.

2. El que vam fer i observar

El Gran Teatre del liceu està ubicat al centre de la ciutat, a les Rambles.

Al davant hi ha la parada de metro Liceu, la qual té 2 sortides i 1 d'elles ja indica en lletra que és la sortida que dona al Teatre del Liceu. També hi ha parades d'autobús a prop i des de plaça Catalunya hi ha uns 10-15 minuts caminant a pas tranquil.

Es una zona on circula molta gent, sovint en grups de turistes que van fent fotos o portant maletes.

A més també circulen cotxes i la vorera no és gaire ampla.

D'altra banda al mig de la Rambla hi ha força espai pels vianants però hi ha més gent encara.

L'edifici del Liceu és visible. És diferent a la resta d'edificis i a més a més té un rètol que posa "Liceu" a la façana (encara que per veure'l cal estar a uns 10 metres de l'edifici i només es veu des del davant).

A una de les entrades hem vist un cartell gran amb informació sobre els espectacles de temporada. A l'inici ens ha semblat que hi havia massa informació i que no s'entenia fàcilment. L'hem estat mirant una estona, intentant decidir si era accessible o no i pensant en una possible solució (més endavant llistem totes les nostres recomanacions).

Ens hem acostat a un taulell per avisar que havíem arribat. Ens van tractar amablement i ens van dir que ho havíem de preguntar a l'altre accés. No sabíem que l'edifici tenia més accessos ni que era tan gran.

Ens vam acostar a l'altre accés. Aquí hi havia molta més gent que entrava i sortia per comprar entrades o demanar informació. Però també molta gent que treballa al Liceu.

Vam esperar una estoneta i ens vam fixar en que una de les portes donava problemes a la gent que venia de fora: intentaven obrir-la però es confonien i pensaven que el pany estava a l'altra banda. De seguida s'adreçaven a l'altra porta i aleshores hi havia una porta per la que entrava i sortia tothom i una porta que no es feia servir.

De seguida ens van atendre i vàrem fer tot un recorregut per les instal·lacions. Imaginant-nos que es tractava d'un dia de funció vam començar a fer preguntes i a recórrer l'edifici.

Ens van ensenyar les entrades i el sistema que s'utilitza per controlar l'accés. Es tracta d'un sistema de lectura de codi de barres que es necessari passar-ho per un lector. Com que hi ha molta gent a les funcions, hi ha força personal de sala ajudant a les persones amb l'entrada.

Tot i que ens van dir que a partir de que la persona passava el control d'entrada estava sola, ens van explicar que sempre hi havia personal de sala per tot arreu, ajudant a les persones a trobar la seva localitat, donant indicacions, resolent dubtes. A més a més com que una bona part del públic és gent gran, el personal de sala molts cops els rep i acompanya fins la seva butaca i suposem que també després de la funció fins que els venen a buscar.

El teatre té un munt de localitats distribuïdes en 5 plantes. No totes les localitats són igualment accessibles i hi ha algunes a les que costa més arribar. A més a més es tracta d'un edifici força gran, per tant el paper que desenvolupa el personal de sala és clau per organitzar i atendre al públic. Durant tot el recorregut vam fer preguntes sobre l'organització i molts cops la resposta incloïa al personal de sala.

A l'entrada i a altres zones del teatre hi ha butaques on la gent pot esperar o descansar als entreactes.

També hi ha fullets amb informació de les obres i la programació a l'entrada i als passadissos de cada planta.

Aquests fullets no estan escrits en format de Lectura Fàcil. Tenen gran quantitat d'informació i segueixen unes normes d'estil que resulten en una lletra que és petita i uns contrastes que de vegades dificulten la lectura.

No obstant trobem que la informació està ben estructurada i és majoritàriament comprensible. S'utilitzen una gran quantitat de fotografies reals les quals ajuden moltíssim a comprendre i interpretar la informació escrita.

També s'utilitzen colors per identificar alguns apartats al programa. Tot i així aquests colors s'utilitzen només als índexs.

A totes les plantes hi ha elements de senyalística. Hi ha rètols que indiquen on estan els lavabos, a quina planta estem, les localitats que trobarem si caminem en una direcció o altra.

Aquests rètols tenen una combinació de colors vermell i daurat, seguint una línia d'estil. Tret dels rètols que indiquen la planta, la resta de rètols són petits i discrets. No són fàcils de llegir o de trobar a primera ullada, tant per la combinació de colors, les condicions d'il·luminació o la mida que tenen.

Les butaques i les files també tenen uns petits rètols amb la numeració. Hi ha alguns que són més fàcils de llegir i altres que són més difícils.

Com ja hem assenyalat no totes les localitats són accessibles per persones que utilitzen cadira de rodes. Només hi ha 4 localitats específiques per persones que vulguin romandre a la seva cadira de rodes.

Totes les localitats compten amb una petita pantalla on es projecta informació escrita sobre l'obra en 3 idiomes: català, castellà i anglès. A més a més es compta amb un servei de sobre-titulació en català. No vam poder comprovar si aquesta informació és accessible.

Ens van explicar que durant les funcions, a la taquilla i a una zona del *foyer* hi ha un servei de bucle magnètic per evitar la saturació dels audíofons de les persones que els utilitzen.

També ens van explicar que hi ha algunes localitats amb un servei d'audiodescripció que és preparat expressament per a les persones invidents.

Vam utilitzar 2 ascensors interns per moure'ns per les 5 plantes. Aquests ascensors tenen llegendes en Braille als botons de cada planta però no recordem si només sobre els números o també sobre el que es pot trobar a cada planta. Tampoc vàrem veure plaques o mapes en Braille indicant on estan els lavabos i la cafeteria o el *timing* a les funcions.

Al finalitzar el recorregut vam fer una petita reunió on vam comentar una mica les nostres observacions, el projecte d'accessibilitat que volien endegar i algunes recomanacions que més en davant posem per escrit.

Posteriorment vam mirar la plana web del Liceu i tot i vam veure que tot i que no utilitza expressament un format de Lectura Fàcil o un protocol d'accessibilitat (no hem sabut trobar informació respecte a aquest últim), hi ha apartats que tenen

informació que és bastant accessible. I tal com hem comentat respecte al material gràfic, l'ús d'imatges i, en aquest cas a més a més vídeos, facilita molt la comprensió de la informació.

3. Les nostres recomanacions

Pel que fa a senyalística:

- Si fos possible estaria molt bé poder indicar en la cartellera exterior que també existeix informació en format de lectura fàcil. Afegir la icona de Lectura Fàcil o posar un altre cartell més petit que indiqui que es pot demanar més informació en aquest format a les taquilles o al taulell d'informació, sigui aquesta informació escrita o oral (donada per una persona encarregada d'informar al públic).
- Entenem que pot resultar molt difícil canviar certs elements informatius sense trencar la línia estilística. No obstant en algun moment segur que renovareu els rètols. Seria molt valorable tenir en compte aleshores criteris d'accessibilitat. Penseu que les senyals són cada cop més una mena de convenció més enllà de la línia estilística (com és el cas dels senyals de les sortides d'emergència o el bucle magnètic). A més a més, si no veiem o entenem un rètol, no té gaire sentit posar-ho.
- Seria valorable afegir algun sistema d'audiodescripció als ascensors.

Pel que fa a l'atenció a persones amb DID:

- Tal com vam comentar, és molt valorable incloure en la formació que rep el personal de sala algun apartat formatiu, de manera periòdica o puntual, que tingui a veure amb persones amb DID i que inclogui temes com ara una mica de història de les opressions, definicions, drets, bones pràctiques.
- Pensem que potser estaria bé disposar d'un servei o protocol d'acollida adreçat a persones amb DID.
- La terminologia emprada és molt important. Ha hagut un trànsit cap a formes políticament correctes i definicions contràries a l'estigmatització. No obstant passa que aviat aquestes definicions perden la seva correcció i adquireixen connotacions negatives. Per això és molt important utilitzar sempre una mateixa terminologia que posi de relleu a la persona. La forma més correcta de referir-se és "persona". Després hi ha formes políticament correctes: "persona amb discapacitat", "persona amb diversitat funcional", "persona amb discapacitat intel·lectual". Les formes més incorrectes: "minusvàlids", "nois i noies", "xavals". També n'hi ha fins i tot d'algunes que han estat remogudes de les lleis per considerar-les ofensives i que poden constituir un delictes de discriminació.

Pel que fa al material gràfic:

- Mantingueu una codificació en colors al vostres programes. Per exemple, “El Petit Liceu” té el color fúcsia. Mantingueu aquest color a l’índex general i a totes les fulles d’aquest apartat. No cal que totes les pàgines siguin de color fúcsia! Hi ha prou amb posar una petita marca índex al marge exterior (inferior o lateral) de la pàgina. Així quan llegim el programa sabem a quin apartat pertany.
- Elaborar una petita guia d’acollida. De manera general les eines comunicatives han de contemplar la **lectura fàcil** així com l’ús d’imatges, molt millor si aquestes són fotografies reals. No donem situacions per enteses. És millor explicar que donar peu a confusions. Cal descriure de manera clara allò que les persones trobaran per tal de que es puguin familiaritzar amb el context abans d’anar-hi. D’aquesta manera les persones poden tenir més control, prendre decisions i ajustar les seves expectatives. Aquesta descripció hauria de considerar:
  - Recorregut per arribar des de, per exemple, la parada de metro més propera.
  - El que hi ha al voltant: si el carrer és sorollós, si sovint hi ha molta gent, si hi ha altres entrades.
  - Què fer quan s’arriba, per exemple si s’ha de passar primer per la taquilla, si s’han de fer cues, si això pot trigar.
  - Si hi ha alguna persona encarregada de rebre a qui necessiti un suport (i si aquesta persona esta identificada per un uniform).
  - Si cal guardar les bosses o abrics (i evidentment indicant si això té un cost addicional i especificant que es recullen un cop acabada la funció o visita).
  - Si hi ha mapes, guies o material similar que pugui ajudar a la persona (per descomptat aquest material ha de ser accessible).
  - Si hi ha itineraris i si aquests itineraris són accessibles o presenten moltes escales.
  - A qui acudir en cas de necessitar ajuda (en cas de perdre’s, necessitar informació, tenir una urgència, etc.).
  - Si hi ha zones en que es concentra la gent i zones més tranquil·les.
  - Si hi ha zones de descans.
- La web és cada vegada més una important eina comunicativa utilitzada per les persones amb discapacitat intel·lectual. L’avantatge és que pot ser molt versàtil i pot permetre tenir per separat –si ho considereu necessari– una versió en lectura fàcil o un apartat des del qual descarregar documents, mapes per arribar, guies específiques, etc. Feu un molt bon ús de fotografies i vídeos. L’únic potser seria prestar atenció a la tipografia i elements de navegació. Trobem que la vostra web és bastant accessible en certs aspectes però recordeu que hi ha protocols específics d’accessibilitat pels recursos electrònics.

Línies d'acció que us poden interessar:

- Visites guiades perquè la gent pugui conèixer el Liceu. Penso en que potser valdria la pena que pugueu convidar als col·lectius als que us voleu obrir perquè facin un "tast" i generar curiositat.
- Invitar a assajos és una altra manera de mostrar el que feu i popularitzar-vos.
- Ho ha programes específics que busquen promoure l'accés i participació de persones amb discapacitat en activitats culturals. Com ja sabeu l'Apropa Cultura és un d'aquests programes.

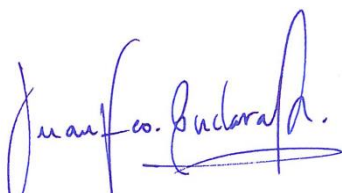
4. Recursos

Associació Lectura Fàcil: <http://www.lecturafacil.net/content-management/>

Exemple de guia en lectura fàcil: "Independent Family Visit to The Metropolitan Museum of Art for Children with Autism Spectrum Disorders":

<http://www.metmuseum.org/events/programs/programs-for-visitors-with-disabilities/visitors-with-developmental-and-learning-disabilities/~/media/Files/Visit/socialnarrativechildren.pdf>

Plana web de projecte de guies turístics per a persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament: <http://www.t-guide.eu/?i=t-guide.en>

Juan Endara Rosales

Responsable Autogestió i Autorepresentació

Amb el suport de:

 POR SOLIDARIDAD
OTROS FINES DE INTERÉS SOCIAL